

lébe került Khrüszosztomosznak. Úgy vettem észre, hogy különösen a híveiért folytatott küzdelem – egyúttal hitvédelem, eszmei védekezés, népmentés volt, mindez összességében – váltotta ki szimpátiáját. Amikor az ismételt száműzetés, letiltás volt a szövegben, következett a végtelenbe nézés, hallgatás, majd a rezignált szó: »Mint Széchenyi«.⁸

Kodály hátrahagyott jegyzeteiben, amelyet Vargyas Lajos rendezett sajtó alá, Széchenyi nevét többször is leírta. Ezek közül befejezésként kettőt idézek: „Hamis példa Páris. Fordított Pygmalion-ra van szükség. Széchenyi, amint huszárjaitól tanul.”⁹

„Mi egész életünk: hidat verni a falu és város közt. A híd készül, már járnak rajta a bátrabbak (mint Széchenyi a féligkész Lánchídon).”¹⁰

Emlékeim között kutatva, még valaki, Illyés Gyula használta ezt a hasonlítást, de ő Németh Lászlót nevezte meg Széchenyi utódjának, rokonának. Ahogy ezeket a befejező sorokat és gondolatokat leírtam, körülnéztem a lakásban. Kodály könyvei és lemezei egy karnyújtásnyira tőlem, Németh László könyvei az emeleten, Széchenyi egy harmadik szobában lévő polcon. Illó lenne hát egymás mellé tenni őket, ám a polcok elhelyezése miatt ezt nem lehet. De azt hiszem, nem is ez a fontos. Sokkal inkább az, hogy együtt legyenek a lelkünkben. Meg azon a hídon. Ha lehet.



BORBÁS TIBOR KODÁLY-ÉRME

⁸ Dr. Nádasi Alfonz OSB: *Mi mindenre emlékezett Kodály?* Felsőmagyarország Kiadó, Miskolc, 2000. 17.

⁹ Kodály Zoltán: *Magyar zene, magyar nyelv, magyar vers.* Szépirodalmi Könyvkiadó Budapest, 1993. 310.

¹⁰ Kodály Zoltán: *Közélet, vallomások, zeneélet.* Szépirodalmi Könyvkiadó Budapest, 1989. 35.